

- îmbogățirea focalizată cu fertilizanți prin eliminarea dejecțiilor de către animale,
- introducerea de alte specii de plante care nu cresc în mod tradițional în zonă provenite de la furajarea suplimentară cu fân sau alte semințe,
- distrugerea vegetației și a texturii solului prin călcarea de către animale și prin transportul de furaje suplimentare.

Art.9

Numărul de animale (UMV/ha) trebuie să fie suficient pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiștii.

Utilizatorul înregistrează în registrul exploatației suprafața totală de pajiști permanente și numărul mediu anual de UMV menținut în exploatație pentru a calcula densitatea pe unitatea de suprafață a animalelor. Pentru determinarea producției se folosește metoda directă a cosirilor repetate.

Art.10

Pentru o utilizare rațională pajiștile se împart în unități de exploatare care la rândul lor se împart în tarlale.

Unitatea de exploatare reprezintă o suprafață de pajiște care asigură necesarul de masă verde pentru o grupă de animale pe întregul sezon de pășunat.

Art.11

Stabilirea numărului de tarlale este necesară pentru a controla densitatea animalelor și pentru a lăsa timp suficient refacerii complete a vegetației până la următorul pășunat.

Art.12

Mărimea tarlalei depinde de producția disponibilă de masă verde/hectar de tarla, necesarul de furaje al animalelor și de numărul de zile de pășunat.

După determinarea numărului de tarlale se ajustează numărul de zile de pășunat pentru a permite o durată optimă de refacere în funcție de viteza de creștere a vegetației.

La începutul sezonului de pășunat când creșterea vegetației este rapidă sunt necesare cel puțin 20 de zile de odihnă iar în ciclurile următoare sau în perioada de secetă sunt necesare cel puțin 30 de zile de odihnă.

Durata de refacere a vegetației după pășunat se stabilește în funcție de specia dominantă de plante valoroase, sol, precipitații, temperatură, condiții de secetă, etc.

Art.13

Pentru a evita degradarea pajiștilor permanente se respectă următoarele reguli:

- menținerea densității optime a animalelor stabilite pe baza producției vegetale,
- reducerea numărului de animale când productivitatea pajiștilor scade,

Se evită pășunatul cu număr mare de animale care depășește capacitatea de pășunat pentru a preveni restricționarea creșterii speciilor de plante tipice zonei și care se înmulțesc prin autoînsămânțare, pierderea calității și a diversității vegetație naturale și seminaturale.

Art.14

Deținătorii de animale pot închiria/concesiona o suprafață de pășune pe o perioadă de 5 ani cu posibilitatea de prelungire prin acte adiționale corespunzător numărului de animale pe care le dețin (înregistrate la Registrul agricol al comunei Tăureni).

Art.15

Lucrările de întreținere a pășunilor se vor efectua de către crescătorii de animale care le folosesc. Condițiile și nivelul acestor lucrări sunt cuprinse în contractul de închiriere/concesiune.